

Zofia Szczygielska

"Obecność Witkacego", Janusz Degler, "Dialog" nr 8 (1986) : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 30/3-4 (105-106), 290

1987

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

DĄBROWSKA Danuta: Dramaturgia "post-Kartotekowa". "Dialog" 1987 nr 1 s. 95-98.

Autorka zajmuje się dramataми trzech różnych autorów (K. Nowickiego "Było święto", G. Walczaka "Dryf", M. Koterskiego "Życie wewnętrzne"). Pokrewieństwo z Różewiczowską "Kartoteką" - wynikające z formy dramatycznej i typu prezentowanego bohatera - uważa za pozorne. Sztuka Różewicza, przyjęta jako protest przeciwko światu, który nie da się już ująć w jeden system wartości, jest dramatem konfliktu dwu pokoleń, "styku" dwu porządków świata, świadectwem okresu rozpadu. Dramaty "postKartotekowe" tłumaczą się natomiast jako dramaty oswojenia z rzeczywistością. Dokumentując tę tezę zajmuje się autorka analizą postaw. Kondycję bohaterów trzech wymienionych utworów traktuje jako uogólnienie kondycji Polaka lat 70-ych i 80-ych.

BP/105-106/35

Z.S.

DEGLER Janusz: Obecność Witkacego. "Dialog" 1986 nr 8 s. 81-89.

Autor odnotowuje rozpiętość sądów krytyki 20-lecia (od sądów Karola Irzykowskiego do opinii Tadeusza Kotarbińskiego), dotyczących twórczości Witkacego. Śledzi dzieje recepcji pisarza, gwałtowny zwrot (zapoczątkowany wydaniem w 1962 r. "Dramatów") w zainteresowaniu jego twórczością, oznaczający trwałą obecność w kulturze współczesnej. Ponadto omówiono dzieje edytorskie Witkiewicza, wyodrębniając trzy okresy: 1957-1963, 1972-1978 i 1980-1985 (trzecie wydanie "Nienasyceń" i "Pożegnania jesieni" - nie wznawianego od roku 1927). Autor zajmuje się również teatralnymi inscenizacjami dramatów Witkacego w Polsce i niezwykłą karierą światową pisarza, datującą się od początku lat 60-ych. Określa wreszcie rolę, jaką w recepcji pisarza spełniają prace krytyczne i naukowe.

BP/105-106/36

Z.S.